

Nhật Ký Nàng Dâu Phố Cổ

Nơi tôi ở, người ta nhện "yêu" vì nhà chật, ăn theo cũ, tắm theo ca... Đằng sau những con phố 1 mét vuông đất giá triệu đô là những con ngõ dài hun hút, những "tổ chim cú cu", là những phận người phải nhện làm tình, ăn cơm chia ca, đi vệ sinh theo cũ, hấp hối là được khiêng ra đường... Sau đây là những dòng nhật ký đọc trộm của một nàng dâu phố cổ:

Ngày... tháng... năm

Đêm nay là đêm tân hôn. Đêm nay là đêm thắm thía nhất cái cảnh "ngõ nhỏ, phố nhỏ, nhà tôi ở đó" mà lão chồng mình ngày xưa vẫn nghêu ngao hát lúc tán nhau. Hồi ấy cứ nghĩ lão hát thế cho có vẻ phong trần lãng mạn, hai đứa đi chơi, anh chỉ vào ngõ bảo: "nhà anh trong ấy", mình biết thế thôi chứ chẳng đòi vào, gặp bố mẹ chồng tương lai cũng chỉ vẫy tay chào ngoài ngõ, ai mà lường được nhà nhỏ nhường ấy.

Đang ở nhà bố mẹ ở quê vườn rộng bát ngát, khi lên Hà Nội cũng ở phòng trọ hai mấy mét vuông, mình tí ngát khi nhìn cơ ngơi 6m2 nhà chồng. Ở dưới nhà, bố chồng trải chiếu nằm ngủ gần cửa ra vào. Mẹ chồng ngủ ngay sát tủ đựng quần áo và cái ti vi. Còn mình và chồng được "ưu tiên" cho nằm trên cái gác xép thấp thảm hại, thấp đến mức leo lên phải bò vào chứ không thể ngồi. Hai đứa nằm bẹp cạnh nhau, lão chồng cười hi hí, choàng tay qua ôm vợ định tâm sự đôi câu thì cái sàn "phòng tân hôn" làm bằng cốt ép kê cọt cà cọt kẹt. Thôi thế là bật cười, nín thở quay sang ngắm nhau. Chồng bảo: "Để hôm khác anh bù..."

Có một khoảng không gian để vợ chồng trẻ "yêu" nhau là chuyện không dễ ở phố cổ - nơi nhà ai cũng chật.

Ngày... tháng... năm

Cái gác xép tự dựng rung lên bần bật. Mình đang thiu thiu ngủ, cứ tưởng động đất, theo phản xạ bật phắt dậy định chạy, cốc đầu luôn vào tường. Chồng vội vàng kéo tay bảo nằm xuống, chỉ là ô tô đi qua thôi mà.

Ngày... tháng... năm

Mình dỗi mãi mới chợ mát được một tí thì đã nghe í ới tiếng nói chuyện ồn ào, mặc cả mua bán gì đấy. Giật mình nhìn đồng hồ, mới 4 giờ sáng. Mình run cầm cập. Lay ông chồng dậy thì lão còn ngái ngủ, bảo: "Đấy là tiếng của chợ bán buôn sớm, nhà mình gần chợ, ngay sát mặt đường nên em nghe rõ thế thôi".

Lúc này thì mình buồn đi vệ sinh quá, định tọt xuống nhà giải quyết nỗi buồn, thì nhòm thấy bố chồng đang ngủ say, chân tay chắn lối cửa ra vào. Nhà chồng không có vệ sinh riêng, mà đi ở ngoài chung với cả khu, giờ mà xuống, vợ vẫn giảm phải bố chồng, thế là mình đành nằm yên, nín thở chờ đến sáng.

Ngày... tháng... năm

Hôm nay có việc quan trọng ở cơ quan, mình đặt báo thức dậy sớm, tranh thủ đi vệ sinh, tắm rửa trước, đỡ phải xếp hàng. Ở khu này, 8 - 9 gia đình chung nhau một cái xí xồm và một cái nhà tắm ở đầu hồi, sáng sáng xếp hàng đi vệ sinh, đánh răng rửa mặt, tắm táp đông hơn xem hội. Bọn trẻ con và người đi làm giờ hành chính được ưu tiên, nhưng có khi mình phải đợi gần tiếng mới đến lượt vào trong, mà vừa vào đã thấy tiếng réo rất bên ngoài giục ra.

Muốn thoải mái tắm rửa, đi vệ sinh? Phải dậy thật sớm, hoặc tranh thủ đêm muộn.

Có những nhà như thế này, 5m2 được chia thành 2 khu cho 2 cặp đôi, và chuyện yêu cũng phải giữ ý

Ngày... tháng... năm

Sáng nay vội đi, mình quên mất hợp đồng đã hẹn ký với đối tác ở nhà. Trưa, mình tranh thủ tắm về lấy. Hồn nhiên đẩy cửa vào, mình giật nảy khi thấy bố mẹ chồng đang... tình cảm. Mình "ó" một tiếng rồi vội đóng cửa đứng bên ngoài đợi. Một lúc sau, ông bà ra, đi thẳng ra ngoài không liếc nhìn mình một cái, còn mình lí nhí: "Con về lấy giấy tờ". Mình ngượng quá, sau vụ này chắc không dám nhìn ông bà cả tháng mất. Nghĩ cũng thương, mới gần 50 chữ đã già lắm đâu, chắc buổi đêm có vợ chồng mình, ông bà cũng ngại. Vợ chồng mình cũng khác gì đâu, cưới nhau cả năm, những lần yêu trong nhà đếm được trên đầu ngón tay, còn toàn hẹn hò ăn trưa, rồi dẫn nhau ra nhà nghỉ gần cơ quan hai đứa...

Ngày... tháng... năm

Mình mang bầu. Nhạy cảm kinh khủng với mùi. Đã ghen không ăn được thì chớ, trời nóng như lò thiêu, tối tối lại bị tra tấn bởi mùi xú uế từ dãy nhà vệ sinh tập thể bốc ra. Chồng phải mua 2 cái quạt con bắt vào gác xép, bật liên tục cả ngày lẫn đêm, tối mình mới chợp mắt nổi một tí. Chuyện cơm nước thì chán hẳn, mình không thể nấu cơm nổi với cái bếp để ngay lối đi, sát nhà vệ sinh nữa, mùi thức ăn và mùi khai nồng quện vào nhau xộc thẳng vào mũi, mình nôn liên tục. Thành thử cả ngày hai vợ chồng xách nhau đi ăn hàng, tối muộn mới về ngủ.

Ngày... tháng... năm

Mình đã khá nặng nề, nên mệt kinh hoàng mỗi khi lách qua con ngõ nhỏ, tối tăm, ẩm thấp và sâu hun hút để vào nhà. Với mình, nó như một đường hầm tối tăm dẫn tới mặt trời của sự hào nhoáng nơi phố cổ, nếu không được thắp đèn cả ngày lẫn đêm, nó chẳng khác nào hầm mỏ: bí bách, ngộp thở và tối đen. Hài nhất là sáng sáng, cứ đến giờ cao điểm đi làm, đi học là cả xóm, từng người một phải xếp hàng dài để lần lượt đi ra, xô mọt chả kém lúc xếp hàng đi vệ sinh là mấy.

Bình thường, cái ngõ đã bé chỉ vừa khít một chiếc xe máy, ai muốn đi vào phải ngồi lên trên, hai chân "bơi" đẩy xe khỏi mắc kẹt hai bên đường. Xe máy ở xóm này, vì thế toàn bị xước hai bên. Còn mình, từ lâu đã xác định tháng mất thêm hơn trăm để gửi xe bên ngoài, nhưng để lách được thân hình "gấu mẹ vĩ đại" vào nhà chẳng dễ dàng gì.

Ngày... tháng... năm

Mình sắp sinh con. Đề nghị chồng mua cái tủ lạnh và lò vi sóng để ít hôm nữa mình nằm ổ, không thể ra ngoài ăn hàng thì ai đó nấu sẵn đồ ăn, để vào tủ rồi hâm lại cho tiện. Hai vợ chồng bàn tính mãi, nâng lên đặt xuống mới quyết định mua một cái tủ 210 lít, vì to quá chẳng có chỗ để. Cái lò vi sóng thì đơn giản, ôm vào là xong, nhưng đến lúc khiêng tủ lạnh thì đúng là ác mộng. Chồng mình phải nói khó, nhờ những nhà mặt đường cho khiêng lên tầng thượng, rồi vác cái tủ từ tầng thượng nhà này sang nhà khác, chật vật lắm mới nhồi được vào nhà.

Minh tự dưng thấy tủi thân, nghĩ đến đứa bé sắp sinh ra trong chật chội, tù túng, cả ngày có khi khó thấy ánh mặt trời, rồi lớn lên phải ăn, học, chơi ngoài đường ngoài ngõ như bọn trẻ trong xóm, rơm rớm nước mắt khóc. Chồng dỗ: "Thôi cứ ở đây đến khi con đầy tháng, rồi hai mẹ con về ngoại ít hôm".

*Những con ngõ phố cổ, chả hiểu ai xui, cứ bé tí teo chẳng lọt nổi hai thân người.
Ngõ như những đường hầm, mà bên ngoài và bên trong là hai thế giới xa lạ.
Chỗ nấu nướng sát khu vệ sinh là chuyện dễ gặp ở phố cổ.*

Ngày... tháng... năm

Minh sinh bé, họ hàng đến thăm chẳng có chỗ tiếp khách, chồng mình mời mọi người ngồi quán cà phê, dắt lần lượt từng người vào thăm. Có người chúc: "Mấy năm nữa để thêm thằng cu cho có nếp có tẻ", ông bà nội cười bảo: "Chật chội thế này chắc chỉ để 1 đứa thôi. Để con trai làm gì cho khổ, sau lấy nhà đâu mà cho vợ con nó ở", nghe chí lý mà sao vẫn xót xa.

Mẹ mình lên chăm con đẻ, xót xa nhìn cảnh nhà con rẻ, mang tiếng giai phố cổ tất đất tấc vàng, mà cái nhà đúng nghĩa chỉ là chỗ chui ra chui vào. Bà phải thuê trọ gần nhà mình, ngày ngày nấu nướng rồi mang cơm nước sang, đưa cả quần áo của con gái và cháu sang nhà trọ giặt giũ, phơi phóng cho có ánh nắng, không thì mốc hết người ra. Mẹ bảo: "Ít hôm nữa về ngoại. Ở đến lúc con cứng cáp hãy lên, nhưng tìm chỗ khác xa xa một tí mà ở con ạ, chả cần cái tiếng ở phố cổ đâu!".

Ngày... tháng... năm

Hôm nay, chồng mình đã xin phép bố mẹ cho gia đình mình thuê nhà ra ở riêng. Đồ đạc không nhiều, nhưng dọn cũng khá mệt vì phải bê từ trong ngõ ra ngoài đường, chỗ xe ba gác đổ. Vất vả nhất vẫn là cái tủ lạnh, lại bê lên tầng thượng cái nhà, rồi kéo dây thả xuống nhờ nhà có cửa hàng mặt tiền.

Mấy người đang bê thì trong ngõ dậy lên tiếng khóc, người nhà một ông cụ trong ngõ chạy ra dẹp đường để một người khác cõng ông cụ ra đầu ngõ đợi xe cấp cứu. Hàng xóm ngó ra, chúc ông khỏe để trở về. Cũng có người chép miệng: "Sống trong nhà phố cổ, muốn chết trong nhà cũng không được. Chật chội thế này, đưa quan tài vào ngõ thế nào. Cụ nào bệnh tật, con cháu cũng phải có cõng ra ngoài đón xe cấp cứu, chứ cãng cũng không vào được." Xe cấp cứu vừa đi, một xe khác lại đến, nhưng lần này là xe chở phong rập đám cưới. Ngày mai, hàng xóm nhà mình cưới vợ cho con. Cỗ bàn thì đặt nhà hàng, nhưng chỗ làm lễ, tiếp khách thì dựng rạp ngay ngoài đường cho rộng rãi. Ở ngõ sắp có thêm một nàng dâu. Minh chuyển nhà rồi, nếu không, hai chị em thế nào cũng có nhiều chuyện bi hài để kể nhau nghe, về trải nghiệm làm dâu phố cổ, oai đấy, mà cũng khổ đấy!

(Ghi lại từ lời kể của 1 nàng dâu ở phố cổ)